

kelighedens verden, hvis vi tager de der 20-30 års perspektiv ind, som dette handler om, så har vi faktisk en lang række chancer, men det kræver mere politisk power herinde, end det, vi har præsteret i de 10 år, der ligger forud, for nu at sige det mildt.

Jeg vil sige, at når jeg er ude i erhvervslivet og sådan noget, så siger jeg: I kan være fuldstændig trygge ved SF. I kan være sikre på, at hvis vi fik magt herinde på miljøområdet, så ville I få det krav, at den ressourcemængde, I skal forbruge, skal mindskes år for år. I kan være trygge ved, at energipriserne skal stige år for år, for så vil der virkelig ske noget. Så ville man begynde at tænke anderledes på virksomhederne.

Til fru Elsebeth Gerner: Jeg er enig i det meste af, hvad der er sagt, og hæfter mig ved, at også Det Radikale Venstre rejser en diskussion om benzinpriserne. Det gjorde hr. Bent Hindrup Andersen også, og det er jo en diskussion, som vi under alle omstændigheder skal fortsætte med.

Hr. Aage Brusgaard har jeg også svaret undervejs, men vil hæfte mig ved diskussionen om rapporter: Jeg synes ikke, der er nogen idé i at have rapporter for rapporternes skyld for nu at være helt ærlig. Jeg synes tit, der er alt for mange rapporter i miljø sagen. Sagen er jo, at vi ved det hele, hvis vi gider at putte det ind i hovedet.

Vi ved godt, at vi på en lang række områder har overskredet tærsklen for, hvad naturen kan bære; at vi producerer alt for meget forurening pr. indbygger. Det er jo ikke det, der er problemet; det ved vi. Det, der er det store problem, er, at der ikke er politisk vilje til at tage tilstrækkelig hårde beslutninger.

Til hr. Bent Hindrup Andersen vil jeg sige: Jeg synes, det var et godt indlæg. Jeg er for øvrigt også helt enig i, at der kan være problemer med det økologiske råderum. Jeg har været oppe og forsvare det, og forsvaret står i en dagsorden, men vi skal da ikke lave et begreb, som fører til, at en hel masse mennesker nu kun bliver beskæftiget med at skrive udredninger om det økologiske råderum, samtidig med at forureningen stiger og stiger, når vi nu, når det kommer til stykket, godt ved, hvad det er, der skal til. Men jeg tror, det kan bruges som et pædagogisk redskab, som det også er beskrevet i dagsordenen.

Så vil jeg sige til hr. Ole Donner – dermed kommer jeg til diskussionen om dagsordenen – at det da var interessant at høre, at hr. Ole Don-

ner var mere positiv over for redegørelsen end måske andre på den borgerlige side, men argumenterne imod dagsordenen virker lidt tynde, for i dagsordenen peger vi på fire vigtige miljøpolitiske indsatsområder i de kommende år.

Vi siger ikke helt specifikt, hvad det er. Vi siger, de er knyttet til fire områder: Udfasning af miljøfarlige stoffer, landbrugsproduktionen, trafikken og energien. Jeg synes faktisk, det er vigtigt, at Folketinget i dag fortæller, at det er en af de afgørende sigtelinjer fremover, og at der også er et flertal, som siger: Alle virkemidler skal bruges.

Så vil jeg lægge vægt på til sidst, at egentlig er det mest offensive i den her dagsorden, der nu vedtages, at redegørelsen bliver brugt som et redskab til stadig udbygning af strategisk miljøplanlægning.

Enhver virksomhed med respekt for sig selv, enhver virksomhed, der tænker mere end 4 måneder frem, har strategisk miljøplanlægning. Når man er ude at møde erhvervsfolk, og man fortæller, at sådan noget har vi ikke i Danmark, at det er en hård politisk kamp, og at man oven i købet skal kæmpe imod Venstre og De Konservative for at få det indført, så kan de ikke forstå, hvad det er, man siger, for de synes jo, det er en selvfølge, at man opstiller mål, at man derefter indsamler data, konfronterer virkeligheden med målene og så justerer sine midler, sådan at man kan nå sine mål. Og når der kommer ny viden, så justerer man sin målsætning.

Det er jo i sin substans det, som Folketinget efter mange svære fødselsveer nu vedtager, nemlig at der skal ligge en handlingsplan fra regeringens side inden sommer. Og der skal også ligge nogle overvejelser om, hvordan det kan indarbejdes i EU's miljøpolitik. Det er ikke sådan, at vi kan lave det på EU-niveau nu og her, selvfølgelig ikke, men vi kan have de overvejelser.

Så er der i nogen grad tale om, at det er jomfruelig jord. Det er det, fordi opgaverne er af en sådan karakter, at når vi skal ændre adfærd i retning af, at vi hver dag skal bruge mindre ressourcer, mindre energi, så er det noget andet end det, vi har gjort indtil i forgårs, hvor vi har brugt flere ressourcer og mere energi stort set for hver dag, der er gået.

Jeg siger tak til de partier, der ville være med til at vedtage denne dagsorden. Det er de samme partier, som vedtog de grønne afgifter i foråret, som har vedtaget loven om grønne regnskaber. Det, man kan bekymre sig lidt om, er,